

Fru

Engeström

Gerda Engström,
19 Fredriksgatan,
Helsingfors,
Finland.

NEW YORK, N.Y.
DEC 30
12 - M
VIA AIR MAIL
1905

RECEIVED
11. 1. 0671 e
MAILINGERS

Brooklyn, N.Y., 14 dec. 05.

Schangdobra Syster:-

Det är med en känsla af invärtes högtidlighet, som jag går att författa detta bref, alldenstund det ju skall vara ett slags nyårs-lyckönskings-opus. O, Syster, behöfver jag väl alls påpeka, att mina broderligt glödande och intensivt vänsälla välönskningar städse följa dig och alla dem, som sammanhänga med dig! Det skadar dock måhända icke att jag speciellt knackar ner hit ett: Godt Nytt År i alla afseenden med samtliga jordelivvets goda häfvor!

Eftersom jag antar att du läst det bref jag skref till Tant Mimmi, och du således har en klar och fullödig bild af mitt dagliga lif, behöfver jag ej utbreda mig öfver detta ämne, utan kan tala om mera spirituella och intressanta saker. Min förgängliga kroppshyddas har på senare tider rätt ofta vräkt sig på teatern. Med ordet "teater" menar jag nu för tiden en onumrerad 25¢ plats på andra, tredje eller fjärde raden. Du döljer en tår, Syster. Det skall du dock icke göra, ty i detta land äro teatrarna utmärkt väl bygda, så att äfven paradispubliken kan frossa af de sköna konsterna. Du bör således veta, att alltid då och då (vanligen på lördagskväll) ses en städad, rakad och i hvarje öfrigt punkt raffineradt förstklassig öfverklassyngling tillsammans med en eller två damer -- stundom också herrsällskap -- hurtigt svinga sig uppför teaterhusets galleritrappor, behagfullt stödjande den mer eller mindre anfädda damen, och med ett mördande obesvär intaga de bästa möjliga platserna. Ibland händer det, att också 25¢ platserna äro reser-

2)

verade och då känner man sig som en engelsk lord.

Förutom teatrar har din broder också roat sig på annat sätt. Så voro vi (jag menar härmed mig själf, fröken Åkersten, fr. P. och hr Uno Gallón) på finfin orkesterkonsert i Carnegie Hall, den största konsertsalen i hela New York. Vi njöto, må du tro.

Äfven bör bland våra nöjen påpekas "Finska Amerikanarens Vänners" grandiosa bazar, som gick af stapeln den 2dra i denna månad. Klädd i "mandelbröd" -- fråga Torsten hvad det vill säga -- lyste din öfverdådiga broder med sin minutiösa schangtiless; men låtom oss icke afguda oss själfva!

På tal om Torsten, så var det ju sant att du bad mig framlägga för dig kontuæerna af hans inre personlighet. Kan dock icke göra detta numera. Jag säger numera, emedan jag på senare tiden har kommit underfund med, att jag ej känner honom, fastän jag inbillade mig göra det. Ser du, jag är på det yttersta förvånad öfver den omutliga tystnad, i hvilken han har begravvat sig. Jag, och ingen annan för rätten håller, har fått en endaste rad från honom, sedan han skref sitt första korta bref. Hvarför han så fullkomligt glömt oss kan jag omöjligt inse och drar däraf den slutsatsen, att jag faktiskt icke känner hans själ. Vi tyckte förbaskait mycket om hvarandra, ehuru vi i mångt och mycket äro olika, och jag trodde därför, att vi skulle komma att ligga i brefväxling med hvarandra -- men han tyckes ha en annan åsikt om saken. Till på köpet tog han några fotografier ~~med~~ af oss förrän han reste och lofvade genast framkalla dem vid hemkomsten och därpå skicka dem hit --- nix!

Tycker icke också du -- jag öfvergår som du ser till handstil -- att detta är ganska underligt gjort af honom. Han behöve
Vänd!

Skrif snart. Min osv. 484 - 9 St, Brorsten. 24.

doch alltid om, huru ledsamt han skulle
 få efter oss o. s. v. Nu vetar jag ej, om
 han är kvar i Hfors eller hvad han öf-
 verhufvudtaget har för sig. Är han vid
 skeppsdorhan; — har han rest ut om-
 lands; — är han sjuk eller röd gardist el-
 ler hvad i helvete går åt honom? Du
 ser således, min systes, att jag ej längre
 har reda på honom alls, följaktligen
 ej heller på hans tankegång och psyke.
 — — — Det blir du, som nu får berätt-
 ta om honom för mig.

Matte han dock icke återvända
 till detta land. —

Pingen besökte jag igår. Han hade
 ena halfran af ansiktet dubbel så stort som
 den andra — tandvärk i sammanslag
 med smula. Så lindrigt lidande ut. Skul-
 le gå till tandläkaren. Han är fortfarande
 betygt och studerar i 4. M. C. A. s aftonshol-
 bokföring. Efter genomgången kurs tankes
 han på affärslifvet. Därefter möjligen till
 Finland. Juridiken har han "gett fan i."

Om jag själv? Du her måhända
 — o, systes, — i salig berusning förestätt
 dig den möjligheten, att jag nu, då för-
 hållandena i hemlandet åter synas
 varit normala och lagliga, endera dagen
 (Pass om!)

4)

skulle uppenbara mig i det härlig Hfon,
 och sätta mig ned där igen och lefa och
 brodas som en äkta finne. — Det borde dock
 icke gå så. Man har så lätt att tänka
 fullt häd i världen. Jag har ingen längtan
 till hemlandet nu — jag skulle icke vilja
 återvända nu, just då friheten är återstekt.
 Det vore icke roligt att träffa kaurater,
 som deltagit i frihetskampen. De skulle säga:
 "Du plydde bort, då landet led under förtryck,
 nu, då allt igen är godt och väl, kommer du
 åter, för att njuta ~~af de~~ frukterna af andras
 kamp och sträfvan." Högtydligt! Huru, sy det.
 Ingen skulle kanske säga så här, men jag skulle
 själf vara besvärat af en förbräande hänsla,
 en hänsla af någon sorts feighet. — Jag skulle
 för nästan icke ha något till att ta mig till
 därhemma. Utan pångas af det tråkigt att
 lefa i Finland. Vid universitetet vill jag icke
 "lagga mig", göra skulder vill jag ej hålla
 (du, smiler: Yes, \$ 20.00, men det är ju ett skand
 nästan, en bagatell blott) — så att du inser,
 schwester, att det i alla afseenden är klokare
 att jag stannar här fortfarande

28 decemb., 5)
kl. 9 p: kv.

Ofrögattigt syste, jag var trungen
att afbryta mig i mitt utgjutelsenika
bref vid slutet af riden 4, emedan glikken
kallade mig till Antek. Franskonnen
dit, var det första som hände mig att jag
erhöll Torstens bref, ett tyckt, gediget,
intressant bref, för hvilket du bod tacka
honon för det varmaste. Säg åt honon, att
han får mitt svar så fort som möjligt
och att jag äre en gång upprepat att han
g: bod återvända till U. S. A., om han blott
på något sätt kan gå i land med lifvet
i Europa. Han har för öfäst min varms
sympati i alla afseenden, och jag hoppas
innerligen att han nu ändligen vunnit
själofrid vis a vis sin underliga moder.
Om dig och Sanni skäper han: "Gersa har
varit den goda engel, som med sitt fint kvin-
liga väsen förtitt hålla mig i jämvikt, och
min aktning och vördnad för henne gränsat
till dyrkan. Jag afundas hennes barn, som
hafva en sådan moder och skatta dig lycklig,
som har en sådan syste. — Sanni har varit

lin många broder som befrinner sig inte i värd
vindel och tank på. Linnas med spetsig kost

6
Kari
dij
min
oförpaktlig
Syster!
Kom
ihop

Såsom en far för mig, och hela hans upp-
trädande under denna tid har varit en gent-
lemans. Jag vill i hela mitt lif bevara i
tacksamt minne den utomordentliga vän-
lighet, som dess båda mäniskor bevisat
mig." — Jag är glad, syster, öfver detta
och stolt och tri! Jag visste nog att du skulle
vara vänlig mot Tata pojken.

Ja, herrefästades! Nu har julen gått.
Vare öfvari, som kaffetantvoren säga. Och
rolig har den varit igen, utom i ett afseer-
de, näml. ^{det är} alla de "julkleppar", som jag
hopte här åt: dig, Sassi, sminassurua, Tans
Minni, Pekky, Vallon, Torten o. juuspa Faun,
och som starkt inpacketerades och lacke-
des i 2 stora paket för att af yuglingen
Ernst Dreijman öfersändas till Finland,
att ännu stå i mitt rum här i U. S. A!
Ser du, det Dreijmanska yuglet reste
ihop hells, ^{och} hon ^{och} han ^{och} hvar
mig att hon skulle fara och jag eukom
gjorde en resa för att träffa honom och hvar
paketen med mig — — — och ännu här

hittills. Källningarna till och om en eller puas!!!

ingenting blifvit af hans resa. Du lod således veta, att jag iegalunda glömt er, uten tvärtom hade varit oändligt glad öfver att få skicka några små klapper till er, men att detta tillvidare ej gäto för sig. Emellertid komma klapperna att vid fört lägliga tillfälle, som erbjöds sig, sändas med någon person öfver till Filand. Hoppas att de äro välkomna, fast de orka ändå alldeles för sent! Ja, syssla, månsken planerat, men gud styr. -- (Släktha-jä)

Min jul? Sjäundaobel, skall du veta. Firades hos tösabiterus. Vi hade flera herras inbjudits till frökamars P. & A., men endast 2 af os kunde gå, näml. jag och herr Hjort af Ornad. Vi voro således fyra. Vi hade julgran med 12 ljus i, finfin julsupé med lacrulader, sardiner, tunga, skinka, lutfisk, gröt, kaffe, rockefordst, frukter — och kaffe med curacao. Vid det sistnämnda (jäunte kaffet), kumkussin och mandlar) närvarade den herrskapet Harued (herr och fru och en liten flit.), hos hvilka P. & A. bo, och det var i alla afseenden jåkligt gemytligt. Fru Harued är engelska och herr H. tillhör en af Amerikas äldsta familjer. Både är ytters fina och underhållande personer och det tockades

8
Nu skatte jag för denna gång med många kramar

engelska, så att käkarna tuckade. Senare
på kvällen sjöngs hr Hamned och jag (med
Marthes Fachompagnement) några engelska
sånger, d.v.s. han har god röst och jag givste-
rates något sorts rullbas à la salig farsgul-
ben. - Allt var väl lyckad och roligt. Af
frök. A. fick jag ett par fina handskar
och Marthe gaf en kollektion fina handskar
i tryck. Och ett par dag förut hade jag
erhållit bref af Tant Mimi med under-
rättelse om \$ 10.⁰⁰ från Finland! Jag
blef djupt rörd öfver gifran, och följande
dag fick jag af hr Antell i julpäron \$ 10.⁰⁰,
så att jag kunde mig som en magnat.

Följden af detta präningeregna blev en
ny vinleskostym (den forste kostymen
i detta land!) så att du inser, att
lifret i enitt lyche ingalunda saknar
värde och innehåll.

O, Syster, heffen ^{alla} på det hjärt-
ligaste tack för julgifran och fram-
för speciellt till den rara Tant Mimi
mina varma och innerliga tackbäggen
och såg att hon skall nog få bref af
mig så snart det sig görn låter.

Jag är nu för tiden ^{si} mycket upptagen,
att jag ^{har} blott liten tid till brefskrifning.

Ship ment. Union adv. 484 - 9 St. Brooklyn, N.Y.
Gin esion.

Handwritten text in cursive script, likely a signature or name, written in brown ink on aged, yellowish paper. The text is split across two pages, with a vertical crease or fold visible in the center. The characters are highly stylized and difficult to decipher precisely, but appear to be a personal name or signature.

by ²authy. ²halt ²ringar ²tri

alla orh en ²ett ²puss (11)

o. h. i. d. l. i. g. , m. i. n. a. f. a. r. g. a. t. t. e. r. ! K. o. n. i. h. i. o.

die Menge der
viele der

bezeichnet die
bezeichnet die